

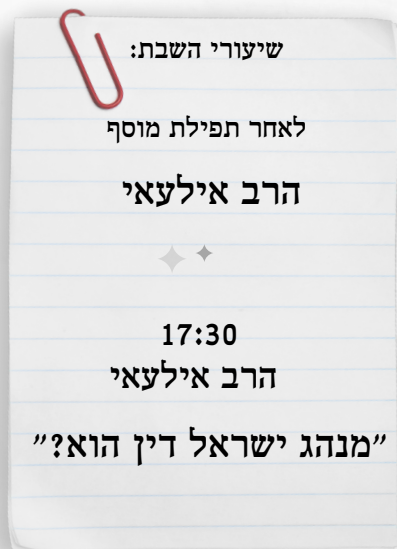
שבוע הספר העברי - שולחן התצוגה של הספרים החדשים בבית עקד (צילם: יהודה (צ'ף) יוסף)

בוגרי הגן בטיול עם ההורים לירושלים

שבת פרשת בהעלותך

הדלקת נרות - 19:29, יציאת השבת - 20:31
גיליון 1666

זמני תפילות השבת

מנחה וקבלת שבת - רבע שעה אחרי הדלקת נרות שבת:

06:30 - מניין מקדימים בבית הכנסת

שיעור "בין המניינים"

08:30 - מניין מרכזי - בבית הכנסת

13:30 - מנחה גדולה

17:15 - מנחה קטנה

מנחה בימות החול בבית הכנסת - בשעה 19:40

מזל טוב!
♡♡♡

אנחנו וצביון סטור
אזל האספה
אזלרת הנכרה
בת אלה ותורן

אזרה ואויס ווסטרייך
אזלרת הנכרה
נכרה אריאל ואפנה
בת אחיהו ואני

**שבוע
הספר
העברי**

**שעת סיפור
עם מיטב המספרים**

**פינות יצירה
מסיפורים**

סיפור בהמשכים

שטודים ב AI

תפוזרות ותשבצים

כיבוד מהסיפורים

**הפנינג
סיפורים**

ביום רביעי, כ"ב סיון, 18/6

בשעה 17:00

בבית עקד

**תחרות עיצוב עוגות
להרשמה בנסו ללינק המצורף
הרשמה עד יום שני 16/6 בערב**

מחכים לכם ו תרבות והצוות המארגן

קישור לטופס
הרשמה לתחרות
עיצוב עוגות

בין תאוה לצורך

פרשת בהעלותך

העולם וחצי תאוותו בידו". התאוה היא מה שנמצא מִעֵבֶר לצורך הקיומי, הרצון הבלתי פוסק להשיג עוד ועוד. ודווקא בגלל כוחה המשחית והממכר של התאוה, שאף פעם לא באה על סיפוקה, משה רבנו נשבר בפרשתנו.

עד לפרשתנו משה עמד איתן בהגנה על טענותיהם ובקשותיהם של בני ישראל. גם כשחטאו בעגל הוא עמד כחומה בצורה ואף הצהיר, "מחני נא מספרך". אבל עכשיו, כשעם ישראל מתאוה לבשר הוא פונה בתלונה לאלוהים, "לא אוכל

אנכי לשאת לבדי את כל העם הזה". מה קרה למנהיג הכל יכול, שתמיד לימד סגוריה והגן על עם ישראל? מדוע הוא נסוג לפתע ומרים ידיים?

יתכן שהסיבה היא שעד היום בני ישראל התלוננו על חוסרים קיומיים. ברפידים הם ביקשו לשתות מים, במדבר סין הם ביקשו אוכל. אבל עכשיו הם רוצים את הִמְעָבָר, למלא את התאוה - "והאספסף אשר בקרבו התאוות תאוה וישבו ויבכו גם בני ישראל ויאמרו מי יאכלנו בשר". משה יודע שתאוה שמספקים אותה רק גדלה. לכן, לא יסייע למלא את תאוותם של העם, נדרשת כאן רפורמה חינוכית - "אספה לי שבעים איש מזקני ישראל".

את הבעיה החינוכית של עם ישראל אי אפשר לפתור בהרמת מטה. צריך להרים פרוייקט חינוכי של זקני העם, וללמד אותו שהתאוה לבשר ולחומר, מרגע שהיא מתחילה, לא נגמרת לעולם. כמובן שזה בסדר להתאוות מפעם לפעם, לרצות את המעבר ואת המותרות. הבעיה המוצגת בפרשה היא כשחברה שלמה מונחית על ידי התאוה שלה. חברה כזו, אפילו משה רבנו לא יכול להציל.

בספרו "מודרניות נזילה", טוען הסוציולוג היהודי-אנגלי זיגמונט באומן כי החברה המודרנית מתייחסת לחבריה בעיקר על יסוד תפקידם כ"צרכנים" ולא כ"יצרנים". ההבדל בין השניים הוא שחברה בה היחיד הוא יצרן, יש מיין איזון בין צרכיו של האדם לבין מה שיש לו, יש גבול תחתון

של צרכים קיומיים ובסיסיים, אך גם גבול עליון של מה שלאדם מותר לחלום ולהתאוות אליו. לעומת חיים המאורגנים סביב צריכה, בהם השמיים הם הגבול - אין דבר כזה מותרות, שכן

המותרות של היום הופכות לצרכים הקיומיים של מחר, אין הבחנה בין צרכים למאוויים והמטרה היא רק להשיג כמה שיותר.

בשנת 2017 עלתה כתבה באתר ווינט במסגרתה ראינו מספר זוכים בלוטו אשר איבדו את כל כספם, בניסיון להבין איך הם הגיעו למצב הזה. אחת המרואיינות, נאוה, סיפרה איך עד הזכייה היא חיה חיי צניעות והשלימה הכנסה בניקוי משרדים, כשלפתע היא מילאה טופס וזכתה בבת אחת בשבעה מיליון שקלים. היא מתארת את תחושת האושר ושכרון החושים שהובילו לחיי ראוה, תענוגות ובזבוזים. לאחר שנה היא גילתה שכל הכסף נגמר והצטבר לה חוב של 50 אלף שקלים. בראיון מספרת נאוה, שהיום היא הצליחה להתייצב מבחינה כלכלית, היא הפסיקה לקנות וגמרה עם ההוצאות המופרזות. יש רק הוצאה אחת שהיא ממשיכה להוציא - כל שבוע היא הולכת לדוכן של מפעל הפיס וממלאת כרטיס לוטו. הפעם, היא אומרת, הפעם זה יהיה שונה.

לא לחינם הזהירו חכמינו: "אין אדם יוצא מן

**מה קרה למנהיג הכל יכול,
שתמיד לימד סגוריה והגן
על עם ישראל?**

תמונות עם סיפור

תמונה מס. 2

יוגב דרור עם "שלושת המצטיינות" (פרטים בהמשך). בקבלת פרס "מצטיין רקטור" באונ' בן גוריון.

לפני שנביא את ההסבר לתמונה, כמה פרטים ביוגרפיים:

יוגב הוא בן קיבוץ לביא ובעלה של מיתר אניקסטר - דרור.

הוא בוגר תואר ראשון, במזרח תיכון,

פוליטיקה וממשל, וסטודנט לתואר שני ביחסים בין-לאומיים ואסטרטגיה. בעברו יו"ר הוועד המנהל בבן גוריון וכיום מנהל אזור דרום וגוש עציון בעמותה חינוכית-חברתית בשם "קדמה" המקדמת התיישבות צעירים במקומות בעדיפות לאומית ונקודות ספר, באמצעות כפרי סטודנטים, צעירים ושנת שירות.

ופיזיולוגים של הפעילות הגופנית והוראתה. ובנוסף מתמקדים במחקרים, קידום אורח חיים בריא וניהול תוכניות ספורט במסגרות חינוכיות קהילתיות.

מה דחף אותך ללמוד לתואר שני? - קודם כל האהבה למקצוע, וגם הרצון להתקדם ולפתוח אפיקים נוספים בעתיד, וכמובן גם עצם העלייה בשכר.

הבנתי שסיימת בהצטיינות. סחתיין. איך משלבים לימודים ומשפחה, בעיקר כשרבקה עובדת בירושלים בעבודה תובענית??

- האמת שבתחילת הדרך התלבטתי אם להתחיל ללמוד. קצת חששתי מהשילוב של הלימודים עם העבודה של רבקה, אשתי, שהיא כלכלנית באגף התקציבים של משרד הבריאות, ונמצאת הרבה שעות מחוץ לבית.

למזלי התברכתי בהורים שתומכים מאוד, ואילולא הסיוע שלהם כל זה בוודאות לא היה קורה, אז תכל'ס התואר האמיתי מגיע להם.

מסר לסיום:

- אם אתה לומד את מה שאתה אוהב - אין ספק שתהנה מהתהליך!

תמונות מחיי שני סטודנטים יבנאים הגיעו לאחרונה לשולחננו. יצאנו לברר מה הסיפור מאחורי כל אחת מהן.

תמונה מס. 1

ניר שריד עם בתו שי ובנו איתי, בלבוש לא כל כך אופייני למורה לספורט.

היי ניר. קיבלתי את התמונה הזאת. תוכל להסביר מה האירוע?

- האירוע היה טקס חלוקת תארים במכללת גבעת וושינגטון, שם למדתי בשנתיים האחרונות במסגרת לימודי תואר שני בחינוך גופני. באופן כללי בתואר לומדים, בין היתר, להעמיק בתחומים פדגוגיים

“הסיפור מאחורי תמונה” הוא לא הפרס עצמו, כפי שכותב יוגב:

“שלוש מצטיינות - לא לי, להן:

מצטיין רקטור. נו, לא רע. כבוד גדול, אין מה להגיד - אבל האמת שזה לא ממש הסיפור. הציונים, התעודות, ההצלחות - זה לא שווה יותר מדי, לפחות לא מבחינתי. מבחינתי, ההצטיינות הזו היא בכלל לא שלי. היא קודם כל של שלוש נשים מדהימות.

רחל, חמותי היקרה, תמיד מזכירה משהו חשוב: לפני התארים, לפני הציונים, לפני כל המירוץ הזה - פשוט להיות אדם טוב...

אמא שלי, אורית, הראשונה שאני מתקשר אליה בסוף כל יום לימודים או עבודה. ההתרגשות שלה, תחושת הגאווה - זה כל כך הרבה יותר מהציונים...

מיתר, בת זוגי, היא הלב של כל זה. כי תמיכה זו לא רק מילה, זה לדעת

שיש מישהו שמאמין בך גם כשאתה לא תמיד מאמין בעצמך... ובסוף, כשיושבים בטקס הזה (כמה שנים לא לבשתי מכופתרת ביום חול) ומקבלים תעודה - מבינים שהדבר האמיתי זה לא הציון, לא הפרס, לא כל הדבר הזה. מה שבאמת חשוב זה מי סביבי ומי באמת מרכיב את ההישג. לכן, ציון הדרך הזה - הוא לא שלי, הוא קודם כל שלהן. וכנראה שאם הן לא היו בטקס, גם אני לא”.

מזג טוב - פגישה עם גיא ליאון

החיבור לקיבוץ:

“אני מתחבר. יש אתגרים כמובן. כסטודנט, אני מוצא את עצמי רוב הימים לומד עד מאוד מאוחר, יוצא מוקדם, אז אין המון המון חינוך. אבל אני בחוג טניס, יש שכנים, וכמובן לשי יש משפחה ענפה ומגוונת. זה פותח קשרים”. תודה גיא, ומאחלים לך ולשי שתתמזגו בחיינו לטובה.

ההפרות עם שי:

גיא ושי הכירו בשבת בוגרים בחצבה לאחר שסיימו מכינה קדם-צבאית בערבה. הם התחתנו לפני ארבע שנים וגרים בקיבוץ בעצמאות כלכלית. שי לומדת הנדסת בניין בסמי שמעון באשדוד, שנה שנייה מתוך ארבע.

עבודה בקיבוץ:

מיכל סופר ברלב גייסה את גיא לפני שנה לניקוי מזגנים וגגות. אבל כבר לפני כן הוא עבד במוסך עם הלל ברטוב, וליד ביתו הוא מפעיל עסק עצמאי לייצור רהיטי עץ - בעיקר שולחנות סלון ומדפים מעץ מלא.

המפגש עם חברי הקיבוץ הוותיקים:

“נחמד לי להכיר, להיחשף לשכבת גיל שפחות יצא לי להכיר בקיבוץ. אני מחבב מבוגרים, וזה כיף לשמוע, לראות ולפגוש עם אנשים”.

נקישה קלה על הדלת, ובפתח ביתנו עמד בחור צעיר, שאינו מוכר לנו, והציג את עצמו בנועם: “שלום, אני גיא ליאון, הבעל של שי עמיר. הגעתי לנקות לכם את המזגנים”. הוא הגיח עם תיק כלים מקצועי ואמר: “תמשיכו בעיסוקים שלכם, אני כבר יודע מה לעשות”.

כעבור חמש דקות בלבד הכריז: “הכל מוכן! המזגנים שלכם נקיים כמו חדשים”. הוא נשאר לעור פטפוט קצר, איחל לנו יום טוב, המשיך לדירה הבאה. ביקשנו להשביע את סקרנותנו. נעים להכיר:

גיא ליאון, בן 28, גדל במושב אדרת וחי בקיבוץ עם אשתו, שי, (הבת של נטע ונועם עמיר).

הוא לומד שנה שלישית עיצוב תעשייתי במכללת הדסה בירושלים ומפעיל עסק קטן לעבודות עץ. שירת תקופות ארוכות במילואים.

» העברה

לגיל ולכל צוות קבוצת יבנה היקרים

תודה ענקית על ארגון הערב הזה המסכם את התקופה, הכל היה מקסים, יפה וברמה גבוהה מאוד. היה כיף לראות את כל הפנימייה נרתמת לעניין ובאה לתת יד, תודה למלווים של הילדים שהתרגשו יחד איתם, על הסרטון והברכות ועל המסיבה שדאגתם להכניס את הילדים בדחיפה ובחיוך. צוות בית אפל והילדים מעריכים מאוד,

בהגיעכם למצוות

בשבוע שעבר התקיים במתחם בן בן בר אירוע בר מצווה לשבעה חניכים מבית אפל, בהפקה של פנימיית התיכון. גיל בן חמו, מנהל הפנימייה של אמית קב' יבנה, מספר:

"לפני חמישה חודשים פנתה אליי רותם בית אריה. היא סיפרה לי שהיא הפסיכולוגית של בית אפל, ושבועבר ליוו תלמידי התיכון את ילדי בית אפל בשנת בר המצווה שלהם, ושאלה מה דעתי לחדש את המסורת הזו. זה היה נשמע לי רעיון מדהים, ולמרות שאני בשנה הראשונה של ניהול הפנימייה, לא רציתי לוותר על הזדמנות כזו.

קבוצה מתוך שכבת י"ב ליוותה את התהליך. קיימנו ארבעה מפגשים. האחד, בנושא "אני והעם", התקיים במשק הילדים, בקיבוץ. כשהגענו ל"אוטובוסי" רותם בית אריה (בן אסף ורעות) דיבר איתם על התנדבות, תרומה ושירות צבאי. מפגש נוסף, בנושא "אני והארץ", התקיים במעיין תימנה, שם עשינו בישולי שדה ומשחקים וחיברנו אותם לחוויה. ממפגש למפגש התהדק הקשר, והשיא היה בבר המצווה.

את האירוע הפקנו מאל"ף עד תי"ו - כולל רכישת האוכל שבישלנו כאן במטבח (באישורו של גמלי, כמובן). ועדת הצדקה של יבנה נרתמה ונתנה לנו סכום לקניית המצרכים, ואלי כהן העמיד לרשותנו את מתחם בן בן בר. חניכי שכבת י"א עם המדריכים שלהם בישלו את האוכל. את הקינוחים

הכינו חניכי בית אפל, בקונדיטוריה של המוסד המופעלת על ידי התלמידים עצמם. איילת, אם הבית, יחד עם המדריכים והצוות ארגנו את כל הלוגיסטיקה. אשתי, שילת עיצבה, ואני תכללתי את האירוע.

הייתה אווירה נהדרת.

על התוכן היה אחראי צוות בית אפל. אנחנו הפקנו סרטון שמסכם את הפעילות שלנו, ושני חניכים מכיתה י"ב בירכו את הילדים.

במפגשים הראשונים היו בנות מבית אפל שחששו כל כך ולא רצו לרדת מהרכב כדי להשתתף בפעילות, ורק במפגש השלישי משהו נפתח. לבוא ולהגיע לבר מצווה, ולראות אותן עומדות ומדברות מול כל הקהל הזה בלי להתבייש - זה היה מאוד מרגש.

נוצרו קשרים אישיים בין החברים שלכם לילדים?

כן, בעיקר בין הבנות. זה היה ממש אתגר. הפעילות הזאת היא במידה רבה גם הכנה לשנה הבאה, בה כ-90% מהחניכים שלנו יוצאים לשנת שירות. מתוכם, לדעתי,

בסביבות 70% הולכים למקומות של נוער בסיכון. התהליך לא היה קל. משני המפגשים הראשונים הבנות חזרו מאוד מתוסכלות, אבל הן לא ויתרו והמשיכו. אני בטוח שזה יעזור להם מאוד בשנה הבאה.

כל מי שהגיע שמע את הסיפור על בן ועל המקום שהקימו לזכרו, וזה תפס חלק משמעותי. הרגע הזה, כשהתחיל להחשיך, בדיוק בשעת בין הערביים, עם דמדומים, הכל היה בצבע הנכון, יצר תחושה של מקום קסום.

לסיכום, זה היה אירוע מדהים, והאנשים יצאו עם אור בעיניים. ואנחנו מקווים שבשנה הבאה נצליח להפוך אותו לשגרה ולעשות אותו לאורך כל השנה.

צירופי מקרים

שני אירועים הקשורים לחברי תפוצת יבנה, הופיעו לאחרונה בתקשורת. המכנה המשותף לשניהם הוא צירוף מקרים שקשה מאוד לתת לו הסבר הגיוני:

א. תרומת מיח עצם

האירוע הראשון נוגע ל-פ', הנכד של נחמה יהושע, בנה של מרים ז"ל. וזו תמצית הסיפור (עפ"י כתבה בידעות אחרונות 1.6.25):

אליסף שטיינר, מנהל בית ספר בן 40 מתל אביב, הגיע לפגוש את האדם שתורם מיח עצם לאביו. כשהוא נכנס לחדר, הוא זיהה לפתע את התורם - פ', חייל בן 23 ששירת איתו במילואים ושכב לידו באותו אוהל חודשים ארוכים במהלך המלחמה.

ב. "אין מקריות בעולם"

האירוע השני התרחש לפני זמן רב יותר, והוא קשור לסיוון, אחיינית של אברהם שטיין, בתו של מורדי ז"ל, ממעלה גלבוע.

כשהאיש שלה, ניצן, גויס, היא היתה בחודש הרביעי להריונה. ניצן נפצע קשה וניצל בזכות חילוץ הרואי מהטנק. בין המחלצים היה בחור בשם רותם. ניצן עצמו עבר תהליך שיקום ארוך.

לאחרונה נערך מפגש בין משפחות המחלצים ומשפחות המחולצים. ניצן פגש את ליאת ואייל סהר הדר, הוריו של רותם, ושמע מהם על נפילת בנם בהמשך המלחמה. כששמע ניצן על כך הוא נדהם:

אביו של אליסף, משה בן 69, חלה במחלה קשה שהעמידה את חייו בסכנה והוא נזקק להשתלת מיח עצם דחופה. פ', שהצטרף למאגר התורמים כשהתגייס, קיבל את השיחה שהוא מתאים לתרומה זמן קצר אחרי 7 באוקטובר.

הוא תרם למישהו "אקראי", בלי לדעת למי. אליסף סיפר לו על מחלת אביו - אבל אף אחד מהם לא עשה את הקשר. רק במפגש המרגש בין המשפחות בחודש שעבר התגלתה

האמת המפתיעה.

עבור פ' שאימו נפטרה מסרטן חמש שנים קודם, זה היה סגירת מעגל מרגשת במיוחד - "לעזור לחבר להציל את אבא שלו, כי אני יודע מה חסכתי ממנו".

הנתרם, משה שטיינר במפגש אחרי ההתרמה

כך נקרא הילד. ערוץ 13 העלה לפני כשבועיים את הכתבה הנוגעת ללב. לצפייה בסרט:

משמאל: סיוון (שטיין) וניצן, אייל וליאת סהר הדר. התינוק, רותם, בזרועות אייל.

שם נהנו המנהלים מכיבוד של בוקר שהטעין אותם ואפשר להם לצלול לנושא המפגש - התמודדות עם קונפליקטים בקהילה. התקיימה סדנה בה העמיקו המנהלים את הידע, והמושגים מעולם הגישור ויישמו כל אחד בקהילתו. בהמשך שמענו מאיטל זלצר, מזכירת קיבוץ מעלה גלבוע, על ההיסטוריה של הקיבוץ ועל תהליכים עדכניים. לקינוח זכו המשתתפים להיוועצות עמיתים שהביאה שרון בראל מנהלת הקהילה בסעד. היה יום משמעותי ומרתק שבלט בו לכולנו כמה הסוגיות עמן הקהילות שלנו מתמודדות משותפות לכולן וכמה נכון לחשוב אותן יחד.

שאלות שדורשות אומץ - מפגש צמיחה דמוגרפית

מפגש חשוב ומרגש לרכזי/ות צמיחה דמוגרפית, רכזי/ות קליטה ומנהלי/ות קהילות מכל רחבי התנועה התקיים לאחרונה בהובלת תהילה כהן דיאור, מנהלת תחום צמ"ד באגף קהילה בתנועה. המשתתפים עסקו בנושא קליטת בני ובנות משק - על הרצף הדתי ועד קליטת בנים לא דתיים. המפגש לא נועד לספק תשובות מוכנות, אלא לייצר מרחב להקשבה, לבירור משותף וללמידה הדדית.

זה היה יום שבו כל קול נספר, כל שאלה התקבלה, וכל משתתף ומשתתפת תרמו להבנה עמוקה יותר של המורכבות שאנחנו פוגשים מדי יום בעבודתנו. יצאנו עם שאלות ועם כיוונים להמשך. בסבב הסיכום של היום נשמעו קולות מגוונים שהמחישו לנו את חשיבות העיסוק בשאלה: משתתפים תהו האם נכון להציף את הסוגיה בקיבוץ שלי? ו-מה תהיה הזהות הקהילתית שלנו בעוד 20 שנה? - שאלות גדולות שדורשות אומץ, אבל גם אחריות.

ההקשבה לסיפור של עין צורים עוררה השראה, מחשבה, שאלות ותהיות, והמפגש כולו סייע לעשות סדר, לגבש קו מחשבה - ולהניע תהליכים בחלק מהישובים כמו הקמת צוותי הסכמות בתוך הקיבוצים. שמענו על קיבוצים שבחרו להגדיר מדיניות קליטה ברורה, לצד קיבוצים שבהם הנושא עדיין "מתחת לפני השטח" - והוזכרו גם הפערים בזוויות הראייה של בעלי

הנהלה חדשה - הצצה לישיבתה הראשונה

בשבוע שעבר התכנסה לראשונה ההנהלה הרחבה החדשה של התנועה. הנושא המרכזי שהוצג בישיבה הוא המהלך להעמקת החיבורים עם התנועה הקיבוצית. לאחר שהמשתתפים צפו במצגת הממחישה את סטטוס התהליך, התקיים דיון ושיח בנושא. עיקרי הדברים שעלו בשיח:

שאפה לשיתוף מספר רב של חברי התנועה בצוותי העבודה שמוקמים בימים אלו, תוך שמירה על גיוון (מגדר, עמדות, גילאים וכד') ככל הניתן, והקפדה על נציגות של כל משקי התנועה לא על חשבון הניסיון והמקצועיות כמובן.

הזמנה להפגיש את ראשי הצוותים עם ההנהלה הרחבה

בקשה להנכחה ופרסום מסמך עקרונות משותף של התנועות אל מול הציבוריות הישראלית (הבקשה קיבלה מענה מפורט על האתגרים שהצהרות ומסמכים כאלה מייצרים).

בקשה להרחיב את העיסוק במגוון חיבורים בחברה הישראלית גם מעבר לתנועה הקיבוצית, ולתת את הדעת על מקומנו כתנועה גם אל מול החברה החרדית ע"מ לנסות ולחזק גורמים מתונים בחברה הזו, אתגר שמשמעותו בחברה הישראלית הולך וגובר, ועוד...

תודה גדולה לחברים היקרים שהתגייסו לקחת חלק פעיל בהתחדשות של מוסדות הניהול של התנועה והצטרפו להנהלה החדשה, בהחלט לא ברור מאליו ואפילו מרגש. אנו מקווים ומאמינים שמעתה חברי ההנהלה יקחו חלק בקביעת והנחלת סדר היום של התנועה, ומי יתן שהוא יוליד שותפות רחבה יותר של חברים וחברות בהגשמת יעדי התנועה, והנכחת הערכים המהותיים לנו בציבוריות הישראלית.

חושבים יחד - פורום מנהלי קהילות

בשבוע שעבר התקיים מפגש נוסף של פורום מנהלי קהילות ומזכירים של תנועות הקיבוץ הדתי, בסימן "זויות שונות לקונפליקט". המפגש בהובלת תהילה כהן-דיאור, נפתח בעגלת הקפה 'דוסה' שבמעלה גלבוע,

תפקידים שונים, גם באותה קהילה. תודה לכל מי שהגיע, השתתף, הקשיב, שיתף, העמיק והעז ולקח חלק. נמשיך להיפגש ולחשוב יחד, בשיח, בליווי ובשותפות עמוקה בין הקיבוצים, הרכזים והאגף.

סיומים והתחלות במוסדות הרוח של התנועה

במדרשת עין הנצי"ב נפרדות השנה מ-54 תלמידות שנה א' שמסיימות את שנת המדרשה. התלמידות כותבות "חותם" - מאמרים קצרים על מה שהשאיר עליהן חותם השנה והן לוקחות איתן הלאה, ועסוקות בשיחות פרידה אישיות עם נשות הצוות.

תכנית ההלכה של המדרשה, תהיל"ה, הייתה מיוזמות כנס ההלכה הראשון, ומסיימות בקרוב את שנת הלימודים בלימודי חופה וקידושין. יחד עם תכנית "אהלך", שתי תכניות הנשים יפגשו בסמינר לימודי מרשים, ובו יסיימו את השנה.

מלבד הפרידות והסיומים, מדרשת עין הנצי"ב עסוקה בימים אלה בהכנות לפתיחת מדרשת עין הנצי"ב בקריית שמונה, בראשות עתירת גרנביץ'. הצוותים נבנים, המבנים בהכנות, ובעמל והתרגשות קם פה חלום ונהיה.

בנות מחזור ח' במדרשת רוני שבמשואות יצחק, עסוקות בימים אלו בכתיבת מאמרים לפי נושאים שבחרו ובשבוע הבא יצאו ליום טיול מרענן. את טקס

סיום השנה שיתקיים בעוד שבועיים יקיימו הבנות והצוות בנוכחות ההורים. השנה נפרדות הצוות והתלמידות מהרבנית עתירת גרנביץ' שהולכת להוביל את השלוחה החדשה של מדרשת עין הנצי"ב בקריית שמונה.

החודש חגגו 800 הלומדים של מרכז יעקב הרצוג שבעין צורים את סיום שנת הלימודים במגוון תוכניות לימוד וסדנאות. לומדי הקורס 'עם בעקבות גורלו' יצאו לטיול מסכם לערבה אחרי שנה גדושה בהרצאות מרתקות על יהדות ארצות הברית. 15 מנחות ומנחים חדשים סיימו בהצלחה את קורס אלה נפתחה במרכז ההרשמה לתוכניות תשפ"ו ביניהן תוכניות חדשות ומרתקות.

בישיבת מעלה גלבוע סוף השנה עוד רחוק.

בבית המדרש קולות של לימוד ושגרה ברוכה, ולאחרונה חזרה אלינו חבורה של בוגרי צבא, שאמורה לגדול עוד בחודשים הבאים. במקביל, הצוות כבר עם הפנים אל השנה הבאה, ומתכוננים לקליטת מחזור גדול יותר מהמחזורים האחרונים. היום הפתוח לחברים מהאזור יצא לפגרת קיץ, ויתחדש בע"ה בסתיו - מוזמנים להצטרף! מלבד הלימוד השוטף בין כותלי בית המדרש, משקיעה הישיבה מאמצים רבים בעליית קומה משמעותית בקשר עם קהילת הבוגרים שלה, ופירות ראשונים כבר נראים בשטח.

מחזור י"ט בצהלי יסיים בסוף החודש את שנת הלימודים, בשלוחת עין צורים ובשלוחת קבוצת יבנה. התקופה מתאפיינת מחד בהכנות לקראת השנה הבאה עם קליטת צוות חדש וגיבושן של מחזור כ', ומנגד בסיום השנה הנוכחית - סדנאות פרידה ("בעת נעילת שער") והכנה לקראת הגיוס ("בשערי בקו"מ"), שיעורים אחרונים ופרידות ממורים ומורות, משפחות מארחות ומקומות התנדבות, הכנות לקראת טיול סוף שנה של יומיים בצפון וטקסי הסיום של שלושת הקבוצות. בקבוצת יבנה בחרו החניכות להיפרד מהקיבוץ באירוע שבועות מקסים לקהילה, לזכרו של רס"ן שי שמריז הי"ד, שאת הציטוט מנאום ה"הנני" שלו לפני הכניסה לעזה בחרנו כמשפט לאורו נלך לאורך השנה. (המשך בשבוע הבא)

ערב גברים

מזמנים לערב פינוק עם על האנ. וקרויך בחברה טובה

ביום שני, כ"ז סיוון, 23/6

בשעה 20:00

בברכה

מחכים לכם ו. חרבות והצוות המארגן

קבוצת יבנה

טעם של פעם

נחמיה רפל

בעבודתנו בארכיון צדה את עינינו כתבה על "קבוץ רודגס", שהתפרסמה בתרצ"ח (1938), בעיתון שהודפס בדפוס "הארץ", ונועדה כנראה לעולים חדשים. העורך האחראי: נתן אלתרמן, והכותב הוא עיתונאי ב"הארץ". הכתבה מעלה חיוך נוסטלגי, ובאמצעותה ניתן לראות איך בעזרת ה' ובעבודה קשה התקדמנו מ-13 פרות חלב ו-1000 עופות, ועל כך נאה להודות ולשבח. טורים א-ג

א. י. קבנון

קבוץ רודגס

בגדי כהנת, יקירי ישראל עמו ואבוקות (Fackel) בידיו, ואלכסנדר סקרון משרתתה לפניו.

אבטו צבאי עובר. סגל כפר סירקין וקוף בלכנוניותו. סבניות משה יוצאות ריקות לסחפבות סגל צדק, ואחרות שבות מלאות סתונות האבן למלאכת הבנון. מי הנקון ספנים (זרמים) כרצור צה ורקה, ושם שואבות המשאבות מים מן המעיינות לירושלים. בתי קבוץ רודגס נצבים בהדרגה, מול סמית (אבן ציון) הדרה — שבעים ושלשה קילומטר מירושלים.

*

הנרצין הראשון וסקום התבשרה של אנשי הקבוץ נוצר בשנת תרפ"ה (1925) בכפר רודגס בקחו הסן בגרמניה, ומכאן שם הקבוץ (בקרוב עומדים לשנות את השם לשם עברי). התושבות המקום החדש לה ב"ש"ן (1930).

וריליו נסים מוכנים לצרכיהם. ועברו עוד מספר שנים — ואבטובוסים וטוסו (מספר 10) בין העיר והמחנה. בבית אספלט נכד לל. עמודים לחושי השמל ועמודים לחר מי טלפון וקופים משני צדי הדרה. בתי מרות ירשו אתי צצי הכרמים והפרדסים. בעשרים הרגעים זמן לבקד ספתה מקנה לקבוץ רודגס — אבטובוסילים לצד שרות מים במקום זה. או לפני עשרים שנה — החולד באמצע הדרה לבטח ולה דרכו, ועקה אם לא ינך בעדי הדרכים מותד צגנים פקוחות — הרי הוא מסבן את נפשו.

עבור הדרה היפה, פנה לדרך ראש העון. מרחוק נשקף סביר אנטיסטים. אולי מתהלך שם ששעון הצדיק משמר

בצאתה ספתה מקנה הדרה לקבוץ זה, תראה בעיניך את המהפכה העצומה, שהתחוללה (נעשתה) בארץ בעשרים הר שנים האחרונות, ואף רק בפנה זו. מה היה הדרה זו לפני עשרים שנה? — משעול (Pfad) חול, צצי שטה (Aka-zie) בעדי הדרכים לגור הכרמים והפרדסים. ענלון בודד מתנהל בדרכו, מן (Schakal) וארנבת (Hase) עוברים בטה לאור היום. אפר בא בים וזקנו סגל רוכב על חמורו. רועה מנהל עדר שקט. והנה עברו שנים. המיים מקבלים צורה אחרת. מי כפר נהפכים למי כרה. מתחלה הלכו ברגל רק יחידים ספתה מקנה לתחנת הכרבת, ראש העין, הנשד קפת מרחוק. אולם הנוסעים מתרכבים

מהולנד (ארבעה), מאיטליה (שנים) ופר ארצות אחרות. שלשים איש הלכו מפה לסיבת צבי. אין צדון בית כנסת ומתפללים בחדר האכל. בנקרה מחנת שומרים, ואחד מהם מקבל את משפחתו מקפת המספלה. חסר עוד בית לילדים. בקבוץ יש כב, ר' אליעזר שששון רוזנטל, מנצרי ושיבת, סרבו הכב' קוק בירושלים. הכב איש צעיר, וקורא שעדי רים לאנשי הנקרה. השנה, שהיא שנת השמיטה, עובדים בשדה רק עבודות הכנתיות, אבל אין נוסעים עצים.

חבר הקבוצות של הפועל המזרחי מנה וקרה דתית לעסוק בשאלות דתיות העומדות על הפרק יום יום, כגון שאלת התליבה בשבת.

עבודה. בכל חדש מוציאה הנקרה שלשת אלפים ליטר חלב. כלול אלה עופות. גן הנקרות שטחו עשרים דונם, מוכרים ל"מנבקה" את כל התוצרת. שטח הפרדס ארבעים דונם, הוא צדון צעיר ונק חלק נותן פרי. שדה לבן זרוע (מבואות) בשטח מאה וחמשים דונם לצרכי המשק. בתי מלאכה למסגרות ונגרות, העובדים בבית השמל. במסגרת ששים בורות (Bienen-stock). השנה קוו לתוצרת שלשים פתי רבש, והיו רק עשרים, בגלל הפריחה המאחרת והקור. קפת חולים של החסד מדרות משניחה כאן על המצב הקפואי וח"שית קבוצה וישיבת במקום.

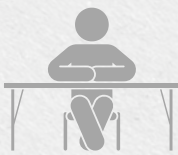
בית הספר וגן הילדים משתף לקבוץ ולכפר אברתם: עשרים ילדים, שלש כמות. בית הספר שנה לסונתי. במסגרת בשלשת אלפים ספר. נארכים שעורי ערב ב"מג"ה, במלמוד, בעברית ובדיעות הארץ. המתנשכים רבס מנרמנית, ומשאר

השטח שלש מאות וששים דונם. האר דמה שיכת לחברת "סלונדי" (על שם רב סמונין שקנה לפני המלחמה אדמה להתושבות חרדים). המתנשכים קבלות ב"ה כירה (Pacht) לעולם, פתנאי הקרן הסק יקת. חצי האדמה נכסר ל"כפר אברתם" השכן, מושב עובדים של "הפועל המזרחי", על שם הכב קוק ו"ל (וכרזנו לב" רבה). הקבוץ קבל צורה מאת המהלכה הגרמנית של הסוכנות היהודית. להקמת בגינים ולצרכי המשק.

אנשי קבוץ רודגס שבים להסמדרות "הפועל המזרחי". צורת ההתושבות קבור צית, בבקל הקבוצות בארץ. סבגים ומוציאים בשתוף, הילדים גדלים בחד ואינם ושנים בבתי הוריהם.

בקבוץ למעלה סמאמים נפש. ארבעה בתי וארבעה צריפים. הספקת המים באה סבאר, השיכת לחברת סלונדי. שלש עשרה פרות חלב ונחש פחמות

האחראי: נ. אלתרמן. דפוס "הארץ".

משולחנו של מנהל חברה ופרט

קובי שטיין

נהנים מחלק ממנו, אך הוא עדיין לא ממומש עד תום. בהנהלת הקהילה או חשים כי ניתן להפיק מהמקום עוד שימושים רבים וטובים, ולכן אנחנו מעוניינים להקים צוות שיחשוב כיצד נכון לעשות זאת. חברים הרוצים לקחת חלק בחשיבה זו מוזמנים לשוחח איתי על כך לקראת הרכבת הצוות.

שירות מילואים - על הצורך בתיאום עם המערכת

שירות המילואים הינו צו השעה. על כך אין עוררין, ומדינת ישראל חווה זאת במישורים רבים. עם זאת, ניהול המשק לצד הנשיאה בנטל הלאומי יכול להיות מאתגר ומורכב. במיוחד הדברים אמורים כאשר אין תיאום בין היוצאים/ות לשרת ובין המערכת. אנחנו חוזרים ומדגישים את החשיבות בדיווח על יציאה וחזרה אל ומהמילואים, וכן חשוב כי כל מי שמעוניין לשרת באופן התנדבותי, יגיע מבעוד מועד לדבר על כך עם מש"א, על מנת לתאם את תנאי השירות והעבודה ולקבל את ברכת הדרך.

אנצל הזדמנות זו לשוב ולהביע את הערכתנו לכל המשרתים והמשרתות - ובכלל זה אלו שבסדיר ובקבע - ולמשפחות אשר מחזיקות את הבית בהעדרם. שנדע ימים טובים ונשמע בשורות טובות, וכל היוצאים יצאו לשלום וישובו בשלום. בב"ח לתו"ע

הפרטת המזון - לקראת האספה

במוצאי שבת בע"ה נתכנס לאספת החברים, ונתחיל בדיון על מודל הפרטת המזון. בנוסף לחשיבה הרבה שנעשתה על ידי הצוות, קיימנו לקראת דיון זה מספר ערבי הסברה ומפגשים של שאלות ותשובות, וערכנו לאורם דיוקים שונים באופן התקצוב. הדיוקים האחרונים הופיעו על לוח המודעות בימים האחרונים, ונגעו בנושא הוספת תקציב ל"צרכים שונים" - תקצוב עובדי החוץ ותקצוב למשפחות שיבחרו להישאר במסלול ללא הפרטה.

חשובה מאוד נוכחותכם ודעתכם בדיון, ועל כן נשמח שכמה שיותר חברות וחברים יגיעו אל חדר האוכל לאספה. כמו כן, אנו חוזרים ומדגישים שלא תתקיים הצבעה בנדון באספה הקרובה. חשוב לנו לתת את אורך הרוח לשקול את הדברים, ונקדיש לכך את הזמן הראוי.

בית עקד - חילוף תפקידים ומחשבות על העתיד

בימים אלו מסיימים צ'ף ואסתר יוסף את עבודתם רבת השנים בבית עקד, ולנעליהם הגדולות נכנסות רחלה שנקר וחיה גדיש. אנו מודים לצ'ף ולאסתר על המסירות הרבה שהפכה את בית עקד למקום חי ומלא בספרי קריאה ועיון עדכניים. מאחלים הצלחה לרחלה וחיה, אשר לוקחות את המושכות. בית עקד הוא מבנה עם פוטנציאל גדול, שאנו אמנם

מרפאה

טל. 08-8548300, אחיות 08-8548264, אחות חירום: 050-6998317, איחוד הצלה - 1221 דואל: mrkyavne@clalit.org.il

קבלה אחיות - בבוקר 08:30-07:00 - בדיקות דם במרפאה ומקרים דחופים, ו- 12:30-9:00, בצהריים בימים א'-ד' 14:00-15:00, וביום ה', 14:00-18:00.

ד"ר מולא: יום א' 11:30-07:30, יום ב' 11:00-9:00, יום ג' 12:15-11:00, יום ה' 17:40-15:40.

ד"ר מיכל ברכה - תאריכים:

ד"ר מיכל ברכה, כירורגית שד, תגיע בשני תאריכים במהלך חודש יולי: ביום א' 13.7 בין השעות 14:00-08:00, וביום ג' (13.7) בין השעות 18:00-13:00. על מנת שנוכל להתארגן בהתאם אנו מבקשים מהמעוניינות לפנות לטל במרפאה.

בריאות טובה, לזאת המרפאה

יומן השבוע

- מסיבת בת מצווה גל ברלב - ביום שני
- הפנינג סיפורים - ביום רביעי ב-17:00 בבית עקד.

בקשה של אם :

עידית אהל

עידית, אמו של אלון אהל,
המוזיקאי שעדיין נמצא בשבי,
פנתה השבוע אל הציבור
בבקשה: "להשמיע את השיר
הזה, ולשלוח כוחות לאלון.
אין כמו המוזיקה לחבר,
ולחבר את אלון אלינו. בתקווה
שבקרוב בקרוב נראה אותו
פה".

שיר ללא שם / מלים ומנגינה: שלום חנוך

כִּי שִׁירִי הוּא בֵּת קוֹל	אוֹלִי, אוֹלִי, אוֹלִי
בְּרוּחַ	אַתָּה בָּא וְהוֹלֵךְ אֵלַי
מִכְתָּבִי הַשְּׁלֹחַ	בְּדֶרֶךְ הוֹלְכִים אֵתִי
מִסְלַת חַיִּי	נוֹפִים וְנִגּוֹנִים
גְּעָגוּעִי	וּפָנִים, פָּנִים
הַד תְּפִלּוֹתִי.	אַתָּה בָּא וְהוֹלֵךְ אֵלַי.
כִּי שִׁירִי הוּא עֲלֵה בְּרוּחַ	יָה
הַנִּדָּף, הַשְּׁכוּחַ	דּוֹמְיָה סָבִיב
הוּא הָאוֹר הָרַף הַנִּפְקָח	וְהִיָּה אִם אַתָּה מְקַשֵּׁב
בְּלִילוֹתַי	אוֹלִי, אוֹלִי, אוֹלִי
הוּא אַתָּה הַהוֹלֵךְ אֵלַי.	אַתָּה בָּא וְהוֹלֵךְ אֵלַי
בְּנִדּוּדֵי חוֹלְפוֹת עָלַי	אוֹלִי, אוֹלִי, אוֹלִי
תְּמוֹנוֹת וְנִשְׁמוֹת	אַתָּה בָּא וְהוֹלֵךְ אֵלַי.
וְשִׁמוֹת שְׁמוֹת	כִּי שִׁירִי הוּא מִשֵּׁב הָרוּחַ
אַתָּה בָּא וְהוֹלֵךְ אֵלַי.	חֲלוֹנֵי הַפְּתוּחַ
אֵי	מַעֲזִין כּוֹחִי, צָחוֹק וּבְכִי
עֲלָטָה סָבִיב	קֶץ יִסּוּרִי
הַלּוֹאִי שְׁאַתָּה מְקַשֵּׁב	אַתָּה בָּא וְהוֹלֵךְ אֵלַי.

על השירים: יצחק ברוכי

כתובת המערכת: bimkomon@gmail.com

יש לשלוח חומר עד יום רביעי ב-09:00. במקרים חריגים עד רביעי ב-16:00 - בתיאום מוקדם.